

pustil mučiti do smrti, ki ga kot osumljenega gotovo čaka.« Če molimo v litanijah, naj Bog odvrne od nas žalostne, hude čase, spomnimo se, da se je odigrala taka žalostna zgodba v Ribnici leta 1701.

O Ribnici bi bilo povedati še mnogo! Pa to naj zadostuje. Že leta 1839. je poskrbel ribniški komisar Mihael Ambrož, da se je začela graditi sedanja cesta proti Laščam. Razboriti mož in dobri upravitelj Ribniške doline je umrl kot ljubljanski župan leta 1864., dne 25. aprila. Svetovnemu trgu je odprla Ribniško dolino s »Trgom« železnica, ki je bila slovesno otvorena dne 27. septembra leta 1893.

Mladinski novičar

Nenavadna telovadba. Ko se je spomladi zunaj toliko ogrelo, da je mogel sedemletni deček neke zagrebške družine sloneti na oknu in uživati razgled vsaj na dvorišče — ker boljšega ni imel — se je sklonil malo predalet. Najbrž še ni vedel, kaj je ravnotežje ali ravnovesje. V hipu je napravil — sicer neprostoovoljno — takozvani »saltomortale« t. j. smrtnonevarni skok na dvorišče, ki bi bil brez dvoma usoden, če bi ne bila pod oknom razpeta močna vrv. Nanjo je zadel, preden je štrbunknil na tla, in — sreča v nesreči — vrv ga je tako zadržala, da je bil padec razmerno lahek, in se ni dečku nič hudega pripetilo. Preplašeni starši so ga takoj oddali v bolnišnico, a zdravniki so se prepričali, da je fantič popolnoma zdrav. — Naj se le zahvali tudi svojemu angelu varihu!

Sova. Letos dne 28. aprila so pripeljali v mariborsko bolnišnico 14 letnega krepkega fanta tam od Ormoža. Levo oko mu je izteklo. Kako to? Prejšnji večer je stal s svojim bratom v gorici pri hramu ter opazoval, kako je krmila sova na bližnji bukvi svoje mladiče. Ni je fant ne klical ne oponašal, vendar se je nenadoma zakadila vanj ter zasadila kremplje naravnost v njegovo levo oko. Nato se je lotila še brata, ga hudo opraskala ter zletela nazaj k mladičem. Ima res čudovito ljubezen do mladičev ta roparica! V strahu, da bi jim mladeniča ne prišla blizu, je hotela preprečiti morebitno motenje. Ni zastoj med ljudstvom pregovor, da ta ptica oči izpraska, če jo kdo oponaša.

Bilo je ... Kje — to ni merodajno. List »Prerod«, ki po njem posnemamo naslednji dogodek, je označil tudi kraj in čas. V našem listu pa hočemo samo k dogodku dostaviti vprašanje, ki nanje ne bo težko odgovoriti. Torej — bilo je. Štirje fantiči so dobili pred pustom pri neki hiši tri litre (!) vina, pri drugi pa pol litra žganja, in so ga tudi izpili. Dva sta nato padla v gnojnico (saj tja spada taka pokvarjenost), druga dva sta pa le s težavo rinila naprej. In odrasli? Ali so obsojali to početje? Oče enega teh otrok se je ponosil in je dejal: »To vam je kruč! Iz totega pa še bo nekaj!«

Kaj še bo iz totega —? Kdo je, ki bi ne znal na to odgovoriti!

»**Na mal ognjenik**« je stopila v Ljubljani 10 letna učenka Mihaela Šorli, hčerka ljubljanskega obrtnika, ko jo je izvabilo 21. aprila toplo solnce tja na bolj zapuščen svet za delavnicami glavne postaje. Zašla je, nič hudega sluteč, bosonoga na kraj, kjer navažajo pepel, ostanke koksa in razgoreli premog iz železniških strojev. Kar eaenkrat se ji je pa vdrlo, in revica je bila do kolen v žgoči ostalini. Strašno se je osmodila in opekla. Ni si mogla sama nič pomagati. Stokala in ječala je, dokler je niso rešili iz mučnega položaja. Prepeljali so jo v bolnišnico. — Nihče naj ne pozabi, zjutraj priporočiti se svojemu angelu varihu!